

Inspiroiva elämän kuvataulu – 35. elinvuosi portti tulevaisuuteen

Esimerkkinä Hilma af Klintin elämän kuvataulu

Hannu Tuovinen

Rudolf Steiner totesi Dornachissa 6.7.1924 pitämässään esitelmässä, että karmallinen näkökulma johdattaa tarkastelemaan maanpäällisen ihmiselämän ja kosmisen todellisuuden yhteyttä. Ihmiselämä näyttää kehkeytyvän noin 70 vuoden ajan – siitä eteenpäin kaikki on ikään kuin armona annettua, vaikka karmalliset vaikutukset voivat joskus lyhentää elämää.

Täytin marraskuussa 69 vuotta. Olen aivan elämänmittani kynnyksellä, jos psalmia on uskominen. Kolme tiuta ja puolikas – se on ihmisen elinaika. Määritelmä löytyy Psalmien kirjasta (Ps. 90). Vanhan testamentin käännöksissä sanamuoto vaihtelee. Suomenkielisen Biblia 1776:n mukaan se kuuluu näin: ”Meidän elinaiamme on seitsemänkymmentä vuotta, taikka enintään kahdeksänkymmentä vuotta; ja kun se paras on ollut, niin se tuska ja työ on ollut; sillä se leikataan pois, niin kuin me lentäisimme pois.”

Kolme tiuta ja puolikas – 70 vuotta – on nähty ihmiselämän mittana. Tänäpäin tuon ikärajan lähestyminen ei ole enää väistämätön päätös, vaan usein uudenlaisen elämänvaiheen alku. Kolme tiuta ja puolikas ei ole enää elämän päätepiste. Se voi olla alku uudelle vaiheelle – viisauden, kiitollisuuden ja sisäisen vapauden ajalle.

Steinerin mukaan eri ikäkaudet ovat kuin elimiä – ne avaavat erilaisia kykyjä ja näkökulmia. Torquayssa 16.8.1924 pidetyssä luenossaan *Ihmisen ikä ymmärryksen elimenä* hän korostaa:

- Syntymästä 7 vuoden ikään asti koetut tapahtumat inspiroivat hyvin erilaisella tavalla kuin 14–21 vuoden ikäkausi tai myöhemmät.
- Ajanjakso 21–42 on yhtenäinen, kun taas 42–49, 49–56 ja 56–63 muodostavat omia erillisiä vaiheita.
- 37-vuotias ihminen voi jo puhua ”inspiraatiosta käsin”, mutta 63-vuotiaana tämä inspiraatio on sventynyt aivan toisenlaiseksi.

Näkymä koko elämäntielle

Elämäntielle tutkimiseen on kehitetty monia menetelmiä, joissa tarkastellaan elämän tapahtumia ja niiden peilauksia:

- 7 vuoden sykleissä
- 21- ja 28-vuotisrytmeissä
- kuunsolmujen kohdilla
- symmetrisinä peilauksina esimerkiksi 31½ ikävuoden molemmin puolin
- elämän keskikohdan (35–37 vuotta) ympäriltä erityisesti tulevaisuuteen suunnattuna

Monissa henkisissä ja esoteerisissa perinteissä 35 vuoden iällä on erityinen merkitys. Se nähdään siirtymäkohtana henkiseen aikuisuuteen, aikaan, jolloin vastuu, sisäinen suunta ja syvempi ymmärrys itsestä voimistuvat. 35. elinvuosi on tärkeä rajapyykki. Siinä ihminen ylittää ikään kuin sillan. Siellä se maailma, josta hän on tullut, vetäytyy pois, ja sisältäpäin hän synnyttää uuden maailman. Steinerin mukaan vaihe 35–42 on aikaa, jolloin sielullinen ja henkinen kehitys nousevat todelli-

sesti keskiöön ja ihminen alkaa integroida elämänsä ensimmäisen puoliskon kokemuksia. Tämä voi näkyä myös kriisinä – eksistentiaalisena kysymyksenä, ”sielun heräämisinä”, joka muuttaa arvoja, suuntaa ja elämäntapaa. Bernard Lievegoed toteaa kirjassaan *Ihminen kynnyksellä* seuraavaa; kaksi suurta yhteiskunnallista draamaa, Danten Jumalainen näytelmä ja Goethen Faust, alkaa noin 35 ikävuoden epätoivoisesta tilanteesta, jossa ihminen etsii tämän inkarnation varsinaista päämäärää, tehtävää ja elämän todellista suuntaviivaa elämän toisen puoliskon alkaessa.

*”Elomme vaelluksen keskitiessä
ma harhailin synkkää metsämaata
polulta oikealta poikenneena.
Ah raskasta on sanoa kuink' oli
tuo salo kolkko, autio ja sanka!
Sit' aatellessa vielä muisti säikky.
Ei karmeampi itse kalma liene;
mut koska hyvää myös ma löysin
sieltä
kuvata muutkin tahdon
tapaamani.”
–Dante: Jumalainen näytelmä
(käännös Eino Leino)*

Elämän keskikohta – portti tulevaisuuteen

Steiner piti noin 35 vuoden ikää elämän keskikohtana. Ensimmäinen elämänpuolisko kulkee rytmisissä vaiheissa, mutta keskipisteen jälkeen rajat hämärtyvät. Seitsemän vuoden sykli sulautuvat nyt toisiinsa, ja niiden rajakohdat käyvät vähemmän selviksi. Ne liittyvät yhä enemmän kunkin ihmisen yksilöl-

liseen kohtaloon. Uutta on se, että työskentelemme ensimmäistä kertaa tulevaisuutta varten: vanhuuden sisäinen kehitys rakentaa tulevien elämien elimiä ja osallistuu kosmisiin prosesseihin.

Keskikauten osuu myös toinen kuunsolmu – noin 18 vuoden välein toistuva herkkyytsaika merkityksellisille muutoksille. Steiner kuvaa teoksessaan *Elämäni kulku* syvää sisäistä muutosta juuri vuosina 35–37. Hän kertoo, kuinka fyysisen maailman havainnointi, joka aiemmin vaati häneltä ponnisteluja, muuntui täsmälliseksi ja intensiiviseksi. Aistimaailma alkoi paljastaa salaisuuksiaan – yksityiskohdat tulivat olennaisiksi.

”Weimarin aikani päättyessä oli takanani 36 ikävuotta. Jo vuotta aikaisemmin oli sielussani alkanut syvälinen muutos. Lähtiessäni Weimarista siitä tuli merkittävä kokemus. Se oli täysin riippumaton ulkoisten elinolojen muutoksesta, mikä sekin oli suuri. Kokemus siitä, mitä henkisessä maailmassa voi kohdata, oli minulle aina itsestäänselvyys; aistimaailman havainnoiva ymmärtäminen tuotti minulle mitä suurimpia vaikeuksia. Oli kuin en olisi kyennyt vuodattamaan sielullista kokemista aistielimiin riittävässä määrin yhdistääkseni myös niiden kokemisen täysinmättäisesti sieluuni. Tilanne muuttui täydellisesti 36. ikävuoteni alusta alkaen. Kykyäni havainnoida fyysisen maailman esineitä, olentoja ja tapahtumia muuntui täsmällisemmäksi ja intensiivisemmäksi. Tämä koski sekä tieteellisyyttä että ulkoista elämää. Kun aikaisemmin asianlaita oli se, että omaksuin vaivattomasti suuret tieteelliset yhteydet, jotka on käsiteltävissä hengenmukaisesti, ja aistein havainnoiminen ja etenkin sen muistinvarainen säilyttäminen vaati minulta mitä suurimpia ponnistuksia, niin nyt kaikki muuttui. Aikaisemmin puuttunut tarkkaavaisuus aistein havaittavaa kohtaan heräsi minussa. Yksityiskohdat tulivat minulle tärkeiksi; minulla oli tunne, että aistimaailmalla oli jotakin salattavaa, jota vain se voi salata. Pidin ihanteena siihen tutustumista vain sen avulla, mitä sillä oli sanottavana, ilman että ihminen tuo siihen jotakin ajattelullaan tai muulla sisässään olevalla

Albert Einstein 1913.

sielunsisällöllä. – Rudolf Steiner, *Elämäni kulku* GA 28

Esimerkkejä suurista elämän käännekohdista 35–37 vuoden iässä

Useiden merkittävien henkisten ja tieteellisten vaikuttajien elämässä juuri tämä ikäkausi on ollut ratkaiseva:

- **Jiddu Krishnamurti** oli noin 35–37-vuotias vuosina 1930–1932. Tässä elämänvaiheessa hän oli juuri tehnyt ratkaisevan irtautumisen Teosofisesta liikkeestä ja Alkulähteestä (*The Order of the Star in the East*), jonka johtohahmoksi häntä oli kasvatettu lapsuudesta lähtien.

Markku Järvelin: Kaisu Virkkunen.

- **Albert Einstein** julkaisi yleisen suhteellisuusteorian 37-vuotiaana (1916).
- **Carl Gustav Jung** oli vuonna 1910 ainoastaan 35-vuotiaana nimitetty Kansainvälisen psykoanalyttisen yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi, mikä kuvasti Freudin siihenastista luottamusta häneen. Vuosina 1911–1912 hänen ajattelunsa alkoi kuitenkin erkaantua Freudin teoriasta, libidoon perustuvasta psykoanalyysistä. Julkaistessaan *”Wandlungen und Symbole der Libido”* (suom. *Libidon muutokset ja symbolit, myöhemmin Symbols of Transformation*) 1911–1912 Jung esitti näkemyksiä, joita Freud piti harhaoppisina. Tämä johti heidän yhteistyönsä lopulliseen katkeamiseen vuonna 1912.
- **Vincent van Gogh** ikävuosina 35–37 (vuosina 1888–1890). Maalaa valtavan määrän teoksia, mm. Auringonkukat, Keltainen talo, Sillan Arlesissa. Kärsii toistuvista psykoottisista ja masenusjaksoista. Maalaa monia kuuluisimpia töitään, mm. Tähtikirkas yö (*Starry Night*), Iirikset, Oliivitarhoja. 27.7.1890 ampuu itseään peltoaukealla ja kuolee 29.7.1890, 37-vuotiaana.
- **Georg Henrik von Wright** (1916–2003) valittiin 35-vuotiaana Ludwig Wittgensteinin seuraajaksi Cambridgen yliopiston filosofian professoriksi. Tämä oli valtava kansainvälinen tunnustus, ja hänestä tuli ensimmäinen suomalainen, joka nimitettiin yhteen filosofian maailman arvostetuimmista tehtävistä.
- **Kaisu Virkkunen** oli 36-vuotias aloittaessaan vuonna 1955 Helsinkiin perustetun Suomen ensimmäisen Steinerkoulun ensimmäisenä opettajana. Reijo Wilenius kertoo Eira Hernbergin teoksessa *Aurinkosydän*: ”Kouluhanke oli hetken aikaa kuin tyhjän päällä Maija Juvaksen sairauden takia. Onneksi Kaisu Virkkunen lupautui ottamaan Juvaksen paikan.” Maija Juvaksen syöpä oli aggressiivinen, ja hän menehtyi toukokuussa 1955.

Hilma af Klint (1862–1944).

Hilma af Klintin elämän kuvataulu

Hilma af Klint (1862–1944) oli ruotsalainen taiteilija ja antroposofi – yksi todellisista abstraktin taiteen pioneereista. Hän loi abstrakteja teoksia jo vuonna 1906, kauan ennen kuin Euroopassa alettiin puhua abstraktista taiteesta. Hilmallä oli äidin puolelta suomenruotsalaiset juuret, klassinen taidekoulutus ja varhainen ura muotokuvamaalarina. Nelikymppisenä hän löysi kuitenkin todellisen kutsumuksensa: henkisyuden, matematiikan ja taiteen yhdistymisen ennenkokemattomalla tavalla. Hilma ja Rudolf Steiner olivat aikalaisia, heillä oli vain vuoden ikäero.

Vuosi 1897 – elämän käännekohta (35-vuotiaana)

Hilma liittyi viiden naisen muodostamaan ryhmään *De Fem*, joka harjoitti:

- spiritistisiä istuntoja
- automaattikirjoitusta ja -piirtämistä
- rukousta, paastoa ja rituaalista valmistautumista henkiseen työkentelyyn

Ryhmän istunnot alkoivat siirtää hiljalleen hänen taidettaan kohti symbolista ja täysin uudenlaista abstraktiutta – ennen kuin abstrakti taide oli edes käsitteenä syntynyt. Vuonna 1904

Hilma af Klint koki saavansa tehtävän Amaliel-nimiseltä henkiseltä olenolta: hänen tuli maalata ”astraalitalolle” ja kuvata ”ihmisen kuolemattomia puolia”. Vuosina 1906–1915 syntyi 193 teosta, hämmästyttävä luova purkaus, joka tunnetaan nimellä **Temppli-maalaukset**.

Hilma kirjoitti vuodesta 1907: ”Kuvat maalattiin suoraan minun kauttani, ilman ennakkopiirroksia ja suurella voimalla. Minulla ei ollut aavistustakaan, mitä maalausten piti kuvata; siitä huolimatta työskentelin nopeasti ja varmasti, muuttamatta yhtään siveltimevetoa.”

Kymmenen suurinta – ihmisen kehityksen panoraama

Kymmenen suurinta on sarja kymmenestä valtavasta munatemperamaalauksesta (328 × 240 cm), jotka kuvaavat ihmisen tietoisuuden ja elämänsäkaaren kehitystä:

- lapsuudesta
- nuoruuteen
- aikuisuuteen
- vanhuuteen

Hilma maalasi koko sarjan 40 päivässä, henkiolentojen ohjeiden mukaan neljä päivää per maalaus. Hilma jatkoi Temppeleimaalausten parissa. Vaikka *De Fem* oli hajonnut, hän työskenteli edelleen henkisen inspiraation ohjaamana. Hänen teoksensa olivat radikaaleja ja

poikkeuksellisia – abstraktia taidetta ennen abstraktia taidetta. Hilma merkitsi teoksensa X-kirjaimella: niitä ei saanut avata ennen kuin 20 vuotta hänen kuolemansa jälkeen. Hän suunnitteli museota, joka paljastaisi ”aineellisten voimien taustalla olevan todellisuuden”. Samana vuonna hän maalasi ennustavan akvarellin *A Map of Great Britain*, joka viittasi toisen maailmansodan varjoon.

Luopumisen mestari

Hilma ei tavoitellut kaupallista menestystä tai omaa nimeä. Hän halusi puhutella etsijöitä – ihmisiä, jotka kaipaavat vaihtoehtoa materialistiselle maailmankuvalle.

- 68-vuotiaana hän tuhosi kaikki päiväkirjansa ja muistiinpanonsa.
- Testamentissaan 70-vuotiaana hän määräsi, että teoksia ei saanut julkaista ennen kuin 20 vuotta hänen kuolemansa jälkeen.
- Rudolf Steiner oli jo 1910 sanonut, että hänen töitään ei ymmärrettäisi 50 vuoteen.

Niin kävi: hänen taiteensa pysyi piilossa yli 40 vuotta.

1980-luvulla Hilma af Klint löydettiin uudelleen. Hänen merkityksensä modernille taiteelle kasvoi nopeasti, ja erityisesti Guggenheimin suurnäyttely (2018) nosti hänet maailman tietoisuuteen. Hilma on

Hilma af Klint: Omakuva.

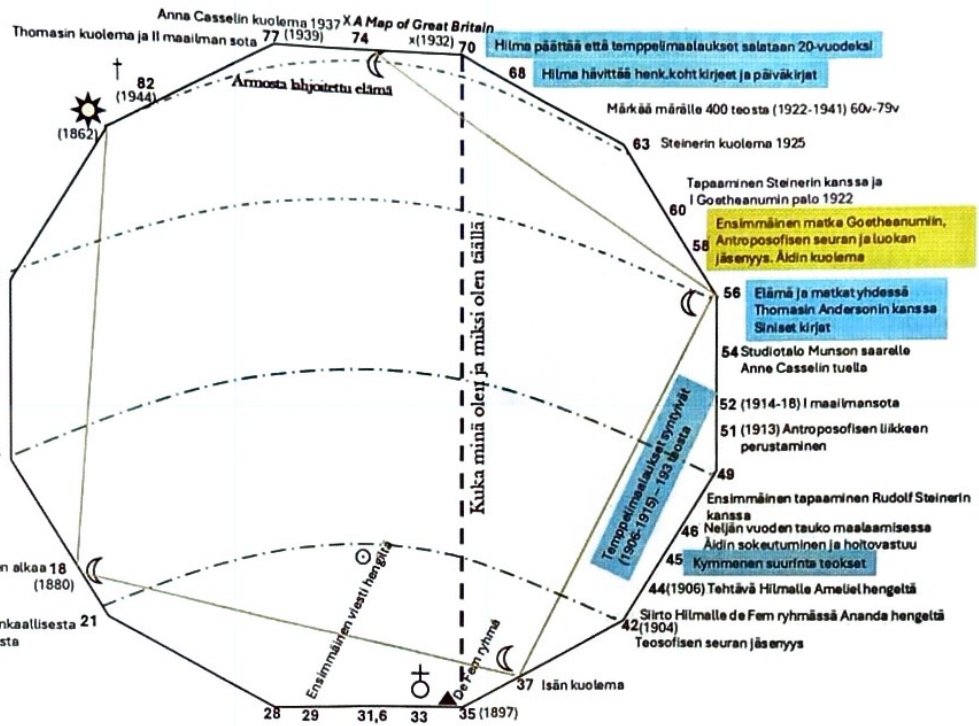
Hilma af Klint

1862-1944
Isä Fredrik Viktor
Äiti Mathilda
Sisarukset:
Anna, Ida, Gustaf, Hermina

Ikä	Vuosi	Tapahtuma
18	1880	Aloitti taideopinnot Tukholmassa
20-25	1882-1887	Opiskeli Kungliga Konstakademienissä
25+	1887-1890	Työskenteli taiteilijana ja kiinnostui spirituaalisista

Herminan 10v. kuolema. ja kiinnostus tuonpuoleiseen alkaa 18 (1880)
Taideopinnot alkavat

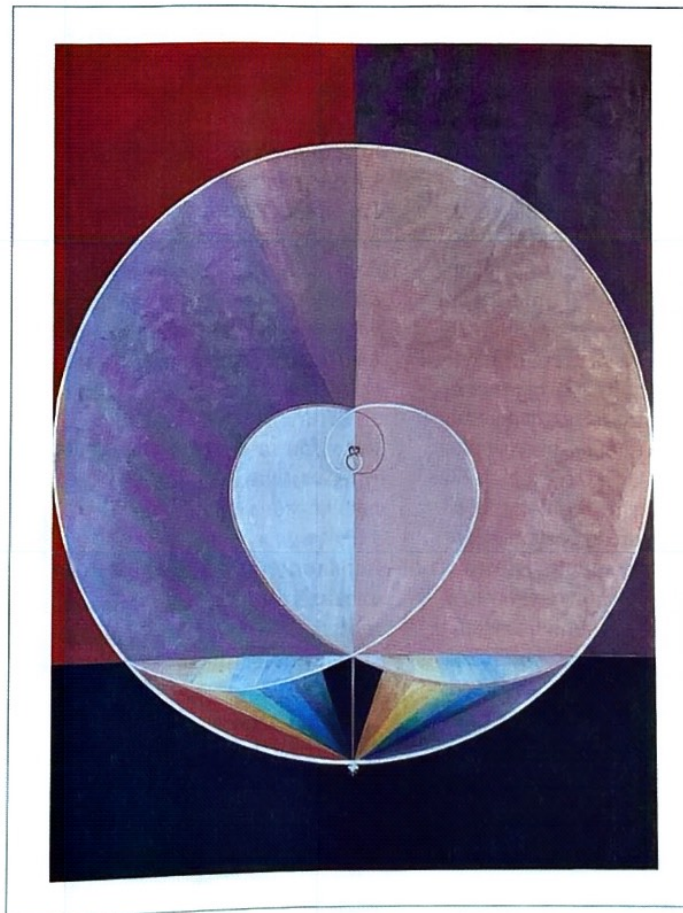
Valmistui kuninkaallisesta 21 taideakatemiasta

haudattu Galärvarvskyrkogårdenin vanhalle laivaston hautausmaalle. Hänen nimensä on kadonnut hautakivestä – nöyryyden viimeinen ele. Hilma af Klintin elämä on hieno elämänsä kuvataulu – hänestä tuli esimerkki siitä, mitä voi syntyä elämän keskikohdan sisäisissä murroksissa. Hänen työnsä osoittaa, että todellinen edelläkävijyys ei useinkaan saa ymmärrystä oman aikansa ihmisiltä. Mutta se voi muuttaa tulevaisuutta.

- Elämänsä kuvataulu - saat lisää tietoa EKT ry:n valmentajilta osoitteesta; biographywork.fi
- Ateneumin tuleva näyttely; Arcana Borealis – pohjoisen naiset ja esoteerisuus (23.10.2026 - 28.2.2027)
- Hilma af Klintistä voit lukea esimerkiksi kirjasta Hilma af Klintin arvoitus tai The Hilma af Klint Foundation: www.hilmaafklint.se

Kirjoittaja on elämänsä kuvatauluvalmentaja

Hilma af Klint: Kyyhkynen nro 13. (1915).